

El Camí de Santiago (I)

Pasqual Boira Muñoz

Els lectors i lectores habituals de Tossal Gross recordaran que ara fa dos anys vaig publicar al nostre periòdic dos articles sobre el Camí de Santiago, i recordaran que finalitzava dient: "hi tornaré"... No he tardat gaire a complir la meua promesa ja que, dos anys després, l'any 2000, he tornat a fer el Camí.

Aquesta vegada no vaig anar sol, com l'any 98, ja que anava acompanyat pel meu sogre, Salvador, jubilat als 61 anys, home de fortes conviccions religioses i que volia fer el Camí de Santiago, no sé massa bé si per alguna promesa. Salvador em va preguntar si voldria tornar a fer el Camí, i, naturalment, no em vaig negar, entre altres raons perquè desitjava de tot cor retrobar-me amb aquell món màgic, diferent...que tant em va marcar dos anys abans.

A hores d'ara tot era diferent. No tenia por al camí, sabia que podia fer-lo. Vam planificar el viatge però, per problemes de dates, vam haver de resoldre de fer el Camí en dues etapes (no teníem temps de fer-lo d'una tirada): a Pasqua aniríem de Roncesvalls a Logronyo i, al juliol, de Logronyo a Santiago.

Arribats ací, m'agradaria pensar que aquestes línies que vaig a escriure pogueren servir perquè us decidíreu a fer el Camí: segur que després no us en penediríeu. I, tal com em va succeir a mi, seria per a qualsevol de vosaltres, amics lectors i lectores, una experiència meravellosa. És per açò que aquesta vegada no vull contar-vos les penalitats del Camí, sinó tot allò de bonic, de màgic, d'interès...que té el Camí de les Estrelles. Així mateix, anotaré alguns llocs

d'interés cultural i altres per a menjar, como si d'una guia es tractara, perquè no tan sols amb pa i vi es fa el camí...

Primerament, comentaré algunes coses que cal tenir en compte abans de començar el Camí.

- És clar que qualsevol persona, amb un poc de força física i molta voluntat, pot fer el Camí. Jo el vaig fer, i el meu sogre amb 61 anys, també.

- Cal tindre seny a l'hora de fer la motxilla. És molt freqüent posar massa coses; perquè tot sembla que ens serà necessari. Cal pensar que, després, l'hauré de carregar hores i hores, quilòmetres i quilòmetres. (L'any 98, jo vaig enviar a casa prop de quatre quilos en un paquet des de l'oficina de correus de Santo Domingo de la Calzada.) És suficient portar tres mudes de roba (molt lleugera si és estiu), farmaciola, bossa de bany, impermeable i sac de dormir.

- Les butllofes són el pitjor enemic del pelegrí, i ningú no se n'escapa. Cal tindre paciència i, sobretot, curar-les bé (punxar-les amb una agulla, fer eixir tot el líquid, deixar un fil travessat per drenar millor la ferida, desinfectar-les bé i tapar-les, almenys un dia). La tenonitis pot ser també un problema molt greu. A mi em va afectar, però mai no vaig deixar de caminar; me la vaig curar fent-me emplastres tots els dies d'una crema anomenada Fastum gel.

- Un bordó o algun tipus de bastó serà de gran ajut per a caminar, sobretot a les pujades o baixades com també als trams de camí enfangats. Fins i tot servirà per a espantar els gossos. Així mateix, portar

capell o algun tipus de barret no ha de ser un oblit per a ningú.

- S'ha d'utilitzar un calçat amb el qual ja estiguem acostumats a caminar (jo preferisc les botes de trekking, és a dir, les de fer senderisme). També caldrà portar unes sabatilles de descans, que poden ser sandàlies de platja o xanquetes.

- És necessari obtenir una credencial per a poder dormir en els albergs. Pot aconseguir-se a Roncesvalls o, a través de la nostra parròquia, demanar-la al bisbat abans d'eixir.

- Com podem arribar a Roncesvalls? Per arribar-hi, s'ha d'anar primer a Pamplona. De Castelló surt un tren setmanal (dos a l'estiu), però de València hi ha un autobús diari. Sia l'autobús o el tren, arriba a Pamplona cap a les 6 h (del matí), i l'únic autobús que hi ha de Pamplona a Roncesvalls no surt fins a les 18 h (les 6 h de la vesprada). Així doncs, la millor solució és agafar un taxi, que ens cobrarà per acostar-nos a Roncesvalls unes 6.000 ptes. (10.000 ptes. si volem anar fins a Valcarlos). Ja comentaré què podem fer per tornar des de Santiago.

- Quants quilòmetres podem fer al dia? Jo us propose un recorregut com el que vam fer nosaltres; però és clar cadascú es proposarà fer-ne més o menys segons siga el seu hàbit de caminar. Tot i així, cal dir que no és convenient abusar del cos i que ens podem plantejar un viatge de 25 o 27 km diaris de mitjana. Açò vol dir que hi haurà dies que no en farem més de 20, però n'hi haurà d'altres que en farem 35 o, fins i tot, 40.

Foto 1: Coll d'Ibanyeta. Església del Salvador.

Foto 2: Roncesvalls.